

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 551

Phẩm 21: BIẾT VIỆC MA (2)

Này Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tột thì nên thưa hỏi kỹ các Bồ-tát khác rằng: “Bồ-tát làm thế nào để tu tập tất cả pháp phần Bồ-đề? Phát khởi tâm nào, để làm cho Bồ-tát tu tập không, vô tướng, vô nguyện, không tạo tác, không sinh, không diệt, không khởi, không tận, không tánh, thật tế mà chẳng chứng đắc nhưng vẫn tu Bát-nhã ba-la-mật-đa?”

Thiện Hiện nên biết, nếu các Bồ-tát khác, khi được hỏi như vậy mà trả lời rằng: “Các Đại Bồ-tát chỉ nên tư duy về không, hoặc vô tướng, cho đến thật tế, chứ không chỉ dạy là cần phải ghi nhớ, là không từ bỏ tất cả hữu tình và phải cứu độ bằng phương tiện thiện xảo, thù thắng, thì nên biết Bồ-tát đó, trước đây chưa từng được chư Phật thọ ký về quả vị Giác ngộ cao tột không thoái chuyển. Vì sao? Vì các Bồ-tát đó chưa thể chỉ dạy và phân biệt rõ ràng về địa vị không thoái chuyển và pháp tướng bất cộng của các chúng Bồ-tát. Vì chẳng biết rõ ràng về điều người ta thưa hỏi về tướng các hành trạng của địa vị không thoái chuyển và cũng chẳng thể trả lời được.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Kính bạch Đức Thế Tôn, vả lại có nhân duyên nào để biết được đó là các Bồ-tát không thoái chuyển không?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Cũng có nhân duyên để biết các Bồ-tát đó là không thoái chuyển. Nghĩa là có Bồ-tát đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc nghe hay chẳng nghe, cũng có thể trả lời đúng những điều người ta thưa hỏi trước đây và có thể thực hành đúng các hạnh của Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển. Do nhân duyên này nên biết Bồ-tát đó là không thoái chuyển.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn, vì nguyên nhân gì có nhiều Bồ-tát cầu học quả vị Giác ngộ cao tột mà lại có ít vị có thể trả lời đúng được?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Tuy có nhiều Bồ-tát cầu học quả vị Giác ngộ cao tột, nhưng ít có Bồ-tát được thọ ký đắc trí tuệ vi diệu ở địa vị không thoái chuyển. Nếu có vị nào được thọ ký như vậy thì vị ấy có thể trả lời đúng.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này căn lành trong sáng, trí tuệ rộng sâu, thế gian, Trời, Người, A-tổ-lạc... không thể phá hoại được, nhất định sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát cho đến trong giấc mộng cũng chẳng ưa thích các pháp trong ba cõi, cũng chẳng khen ngợi tất cả pháp của địa vị Thanh văn, Độc giác. Tuy quán các pháp như những gì thấy trong giấc mộng nhưng đối với thật tế không thủ, không chứng, thì nên biết đấy là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác

ngồi tòa Sư tử và thuyết pháp cho vô lượng, vô số trăm ngàn vạn ức chúng Bí-sô đang cung kính vây quanh, hoặc thấy tự thân có việc như vậy thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác với đầy đủ ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm, có hào quang chiếu sáng rực rỡ tám thước bao chung quanh; cùng với vô lượng chúng phóng lên giữa hư không, hiện ra các đại thần thông để giảng thuyết chánh pháp và hóa ra các vị hóa sĩ, bảo đi đến vô biên cõi Phật ở phương khác để thi hành các Phật sự; hoặc thấy tự thân có việc như vậy thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.

Thiện Hiện, hoặc các Bồ-tát trong giấc mộng thấy giấc dữ phá hoại thành ấp, hoặc thấy lửa cháy bùng lên thiêu đốt xóm làng, hoặc thấy sư tử, cọp, sói, thú dữ, rắn độc, bò cạp... muốn đến hại thân; hoặc thấy oan gia muốn chém đầu mình; hoặc thấy cha mẹ, vợ con, thân tộc sắp chết; hoặc thấy chính mình có các việc khổ sắp bức bách. Tuy thấy nhiều việc khủng bố đáng sợ như vậy, nhưng không kinh hãi, cũng không lo buồn. Từ giấc mộng thức dậy, liền tư duy ba cõi chẳng chân thật, tất cả đều như chiêm bao. Khi Ta đắc quả vị Giác ngộ cao tột sẽ thuyết pháp cho các hữu tình biết rằng: “Ba cõi đều là hư vọng, đều như chiêm bao, thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.”

Thiện Hiện, hoặc các Bồ-tát, cho đến trong giấc mộng; thấy có các loài hữu tình ở cảnh giới địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ, liền nghĩ: “Ta phải siêng năng tu tập các hạnh của Đại Bồ-tát, để mau thăng đến quả vị Giác ngộ cao tột, ở trong quốc độ của ta không có tên của những cảnh giới như địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ.” Từ giấc mộng thức dậy cũng nghĩ như vậy. Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này ngay khi thành Phật, quốc độ của các ngài thanh tịnh, quyết định không có nẻo ác và tên của nẻo ác. Nên biết, đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy lửa thiêu đốt các loài hữu tình trong địa ngục... hoặc lại thấy thiêu đốt xóm làng, thành ấp, liền phát thệ nguyện: “Ta nếu đã được thọ ký không thoái chuyển, sẽ chứng quả vị Giác ngộ cao tột, thì nguyện lửa dữ này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ.” Nếu Bồ-tát này phát nguyện như vậy xong, trong giấc mộng thấy ngay khi ấy lửa liền tắt, thì nên biết đây là Bồ-tát đã được thọ ký không thoái chuyển. Nếu Bồ-tát này phát nguyện như vậy xong, mà trong giấc mộng thấy lửa không tắt ngay, thì nên biết đây là Bồ-tát chưa được thọ ký không thoái chuyển.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát khi thức dậy, ngay lúc đó thấy lửa dữ cháy bùng lên, thiêu đốt các thành ấp; hoặc thiêu đốt xóm làng; liền nghĩ: “Ta trong giấc mộng và ngay khi thức dậy, từng thấy tự thân có tướng các hành trạng của địa vị không thoái chuyển nhưng chưa rõ thật hư; nếu điều ta thấy là thật có, thì nguyện lửa dữ này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ.”

Thiện Hiện nên biết, nếu Bồ-tát này phát thệ nguyện, nói lời chân thật như vậy, bấy giờ lửa dữ lập tức tắt ngay, thì nên biết đây là Bồ-tát đã được thọ ký không thoái chuyển. Còn nếu Bồ-tát này phát thệ nguyện, nói lời chân thật như vậy mà lửa chẳng tắt ngay; thì nên biết đó là Bồ-tát chưa được thọ ký không thoái chuyển.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát khi thức dậy, thấy lửa đốt cháy các thành ấp, hoặc đốt cháy xóm làng, liền nghĩ: “Ta trong giấc mộng, hoặc ngay khi thức giấc, từng thấy mình có tướng các hành trạng của địa vị không thoái chuyển. Nếu những điều ta thấy đó chắc

chấn là thật có, thì nhất định ta sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Nguyên lửa lớn này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ.”

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này phát thệ nguyện chân thật như vậy xong, bấy giờ lửa dữ không bị tắt ngay, còn đốt cháy từ nhà này lan qua nhà khác; đốt cháy từ làng này lan qua làng khác; lần lượt như vậy, lửa đó mới tắt, thì nên biết các Bồ-tát này chắc chắn đã được thọ ký không thoái chuyển, nhưng bị đốt cháy lan là do các hữu tình đó tạo nghiệp phá hoại chánh pháp tăng trưởng. Hữu tình đó do nghiệp này, trước hết bị đọa nẻo ác, trong vô lượng kiếp chịu quả khổ chính; nay được sinh trong loài người tiếp tục chịu dư báo tai ương kia; hoặc do nghiệp này sẽ đọa nẻo ác, trải qua vô lượng kiếp chịu quả khổ chính, nay ở loài người chịu chút ương họa còn thừa ở đời trước. Nên biết, đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển.

Thiện Hiện, lại có tướng các hành trạng khác, biết đó là Đại Bồ-tát không thoái chuyển; Ta sẽ chỉ dạy, phân biệt rõ cho ông, ông nên lắng nghe và suy nghĩ kỹ.

Thiện Hiện thưa:

–Kính bạch Thế Tôn, cúi xin Thế Tôn chỉ dạy, chúng con rất ưa thích được nghe.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu các Bồ-tát thấy có thiện nam, thiện nữ, hoặc có đồng nam, đồng nữ đang bị phi nhân làm mê hoặc, chịu các khổ não chẳng thể xa lìa, liền nghĩ: “Nếu các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết ta đã được ý muốn thanh tịnh, thọ ký cho ta không thoái lui nơi quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu ta từ lâu phát ý muốn thanh tịnh, cầu chứng quả vị Giác ngộ cao tột, xa lìa ý nghĩ thành Thanh văn, Độc giác, chẳng đem ý nghĩ Thanh văn, Độc giác cầu chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu ta đời sau chắc chắn đắc quả vị Giác ngộ cao tột, luôn làm lợi ích, an vui cho tất cả loài hữu tình đến tận cùng đời vị lai. Nếu các cõi trong mười phương hiện tại, thật có vô lượng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, thuyết giáo pháp chân chánh lợi ích cho hữu tình; các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác kia thấy biết tất cả, hiểu rõ và chứng đắc tất cả. Với tri kiến hiện có, các Ngài biết hết ý muốn sai biệt của tất cả hữu tình, thì nguyện xin các Ngài rủ lòng Từ bi chiếu soi những điều con đã nghĩ và chân thật chí thành thưa: “Nếu con chính thật có thể tu hạnh Bồ-tát, chắc chắn chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, cứu giúp, dứt trừ hẳn khổ sinh tử cho hữu tình thì nguyện thiện nam, thiện nữ này; hoặc đồng nam, đồng nữ này không bị phi nhân làm rối loạn và phi nhân vâng theo lời con nói, lập tức bỏ đi.” Các Bồ-tát này, khi nói lời như vậy, nếu phi nhân kia không đi thì nên biết đó là Bồ-tát chưa được thọ ký thành không thoái chuyển. Nếu phi nhân khi đó bỏ đi ngay thì nên biết đó là Bồ-tát đã được thọ ký không thoái chuyển.

Thiện Hiện, có các Bồ-tát chưa tu hành đầy đủ tất cả Phật pháp, chưa nhập vào Chánh tánh ly sinh của Bồ-tát, chưa thoát khỏi ác ma làm rối loạn, đối với các việc của ma chưa có thể biết rõ, chưa được thọ ký không thoái lui Bồ-đề, chẳng thể tự xét biết căn lành nhiều ít, dày mỏng, đối với sự tu hành mới được chút ít, đã phát sinh tăng thượng mạn, học theo các Bồ-tát phát lời thệ nguyện chân thật chí thành, liền bị ác ma lừa gạt. Nghĩa là Bồ-tát đó thấy có thiện nam, thiện nữ, hoặc có đồng nam, đồng nữ đang bị phi nhân mê hoặc; chịu các khổ não chẳng thể xa lìa được; liền khinh xuất phát lời thệ nguyện chân thật chí thành rằng: “Nếu ta đã được chư Phật ở quá khứ thọ ký đắc không thoái chuyển quả vị Giác ngộ cao tột thì khiến cho thiện nam, thiện nữ này không bị phi nhân làm rối loạn. Phi nhân kia vâng theo lời của ta, sẽ nhanh chóng bỏ đi.” Các Bồ-tát này nói như vậy xong, khi ấy ác ma vì đối gạt vị này, nên liền xua đuổi, hối thúc,

làm cho phi nhân bỏ đi. Vì sao? Vì oai lực của ác ma mạnh hơn phi nhân kia, nên phi nhân vâng lời ma chỉ dạy, lập tức bỏ đi.

Khi Bồ-tát kia thấy những việc như vậy xong, vui mừng hơn hở, nghĩ: “Làm cho phi nhân bỏ đi là nhờ oai lực của ta. Vì sao? Vì phi nhân kia vâng theo lời thệ nguyện của ta, lập tức buông thả những thiện nam, thiện nữ này, chứ không do nguyên nhân nào khác.”

Các Bồ-tát này chẳng thể biết rõ được đó là việc làm của ma, nên bảo đây là do năng lực của mình, sinh vui mừng một cách sai lầm; dựa vào đấy, khinh chê các Bồ-tát khác, nói: “Ta đã được chư Phật quá khứ thọ ký đắc không thoái chuyển nơi quả vị Giác ngộ cao tột, lời thệ nguyện đã phát, đều còn đầy đủ. Các người chưa được chư Phật thọ ký, chẳng nên bắt chước mà phát lời thệ nguyện. Dầu cho có đặt kỳ hạn cũng hoàn toàn không có kết quả.”

Các Bồ-tát này chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác, ý vào một chút khả năng sai lầm, đối với các công đức, sinh thêm nhiều thứ tăng thượng mạn; do vậy mà xa lìa quả vị Giác ngộ cao tột, không thể chứng đắc trí Nhất thiết trí.

Các Bồ-tát này do không có năng lực phương tiện thiện xảo, nên sinh trưởng nhiều loại tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác, nên tuy siêng năng tinh tấn mà vẫn rơi vào địa vị Thanh văn, hoặc Độc giác.

Các Bồ-tát này phước đức mỏng, nên đối với thiện nghiệp đã làm và phát lời thệ nguyện đều là hành động theo việc của ma.

Các Bồ-tát này chẳng thể gần gũi cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen các bậc thiện tri thức chân chánh; chẳng thể thưa hỏi về hành tướng của Bồ-tát đắc không thoái chuyển và cũng không thể thưa hỏi và tiếp thu về sự nghiệp mà quân ác ma đã làm. Do đấy, bị ma trói buộc càng thêm bền chắc. Vì sao? Vì các Bồ-tát này chẳng tu hành lâu sáu pháp đến bờ kia, lại xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa nên bị ác ma lừa gạt. Thế nên, Bồ-tát phải khéo biết rõ hoàn toàn về khuyên tu thiện nghiệp của các ác ma.

Thiện Hiện, có các Bồ-tát chưa tu hành lâu sáu pháp đến bờ kia, lại xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên bị ma lừa gạt. Nghĩa là có ác ma vì muốn lừa gạt nên tìm cách hóa làm các thứ hình tượng, đi đến chỗ Bồ-tát nói thế này:

–Thiện nam, bạn có biết không? Chư Phật quá khứ đã từng thọ ký cho bạn thành đại Bồ-đề, bạn đối với quả vị Giác ngộ cao tột quyết định sẽ đắc, chẳng còn thoái lui. Tên tuổi sai khác trong bảy đời của bạn, cho đến cha mẹ, anh em, chị em, bạn bè, dòng họ, ta đều biết hết. Bạn sinh ở phương đó, nước đó, thành đó, ấp đó, trong xóm làng đó. Bạn sinh năm đó, tháng đó, ngày đó, giờ đó, sinh vào ngôi sao của Thiên vương đó.

Như vậy, nếu ác ma thấy Bồ-tát bầm tánh yếu đuối, các căn ám độn, liền đối trá thọ ký rằng: “Bạn nơi đời trước bầm thọ căn tánh đã từng như vậy.”

Nếu thấy Bồ-tát bầm tánh kiên cường, các căn sáng suốt, lanh lợi, liền đối trá thọ ký: “Bạn nơi đời trước bầm thọ căn tánh cũng từng như vậy.”

Nếu thấy Bồ-tát ở A-lan-nhã hoặc thường khát thực, hoặc ăn một bữa, hoặc khi ăn chỉ ngồi một lần, hoặc chỉ ăn trong một bát, hoặc ở nơi gò mả, hoặc ở chỗ đất trống, hoặc ở dưới gốc cây, hoặc mặc y phấn tảo, hoặc chỉ ba y, hoặc thường ngồi không nằm, hoặc dùng phụ cụ cũ, hoặc ít muốn, hoặc biết đủ, hoặc ưa xa lìa, hoặc ưa thiền định vắng lặng, hoặc đầy đủ chánh niệm, hoặc đầy đủ diệu tuệ, hoặc chẳng trọng lợi dưỡng, hoặc chẳng quý danh tiếng, hoặc ưa cần kiệm, khiêm tốn, chân không xoa dầu, hoặc ít

ngủ nghỉ, hoặc lừa trạo cử, ưa nói ít, ưa nói lời nhẹ nhàng... Ác ma thấy Bồ-tát này với những hạnh như vậy rồi, liền dối trá thọ ký rằng: “Bạn nơi đời trước cũng đã từng như vậy. Vì sao? Vì bạn đang thành tựu như vậy, như vậy; với công đức thù thắng mà thế gian đều thấy, thì biết rằng đời trước bạn chắc chắn cũng đã có những công đức thù thắng như vậy. Bạn nên tự vui mừng, chớ nên tự khinh.”

Bấy giờ, các Bồ-tát kia nghe ác ma nói về công đức quá khứ, vị lai và nói về công đức của dòng họ, bạn bè, bản thân, tên tuổi... hiện tại, cùng khen ngợi vô số căn lành thù thắng của mình, nên vui mừng hơn hởi, sinh tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác.

Bấy giờ ác ma biết vị đó ngu độn, tối tăm sinh tăng thượng mạn, khinh miệt các Bồ-tát khác, lại bảo với vị đó rằng:

–Bạn nhất định thành tựu công đức thù thắng. Các Đức Như Lai quá khứ đã thọ ký cho bạn, bạn đối với quả vị Giác ngộ cao tột, nhất định sẽ chứng đắc, không còn thoái lui vì đã có tướng điềm lành trong hiện tại, hiện ra như vậy.

Bấy giờ ác ma vì làm rối loạn, nên hoặc giả bộ hiện làm hình tướng người xuất gia; hoặc giả bộ hiện làm hình tướng người tại gia; hoặc giả bộ hiện làm cha mẹ, anh em, chị em, thân bằng quyến thuộc, bạn bè thân hữu, Phạm chí, Sư chủ, Trời, Rồng, Dược-xoa, Nhân phi nhân... các thứ hình tượng; đi đến chỗ ở của Bồ-tát nói thế này:

–Các Đức Như Lai quá khứ đã thọ ký cho bạn đại Bồ-đề từ lâu. Bạn đối với quả vị Giác ngộ cao tột nhất định sẽ chứng đắc, không còn thoái lui. Vì sao? Vì các hành tướng của Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển, bạn đều có đủ nên tự tôn trọng, chớ sinh nghi ngờ.

Khi Bồ-tát này nghe những lời của ác ma xong, lòng tăng thượng mạn lại càng vững chắc thêm.

Thiện Hiện nên biết, như Ta đã nói, các tướng hành trạng của bậc không thoái chuyển, các Bồ-tát này thật tình chưa có.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này bị ma nắm giữ, bị ma làm rối loạn, chẳng được tự tại. Vì sao? Vì các Bồ-tát này, đối với các tướng hành trạng của bậc không thoái chuyển, thật tình đều chưa có; chỉ nghe ác ma dối trá nói về công đức và tên tuổi... sinh tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác.

Thế nên này Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát muốn đắc quả vị Giác ngộ cao tột nên khéo biết rõ về các việc làm của ác ma.

Thiện Hiện, có các Bồ-tát bị ma khống chế, bị ma mê hoặc, chỉ nghe danh tự, liền sinh chấp trước sai lầm. Vì sao? Vì các Bồ-tát này chưa tu hành đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa và vô lượng, vô biên các Phật pháp khác; do nguyên nhân này nên ma dễ sai khiến. Các Bồ-tát này không thể biết rõ hành tướng của bốn ma, do nguyên nhân này làm cho ma dễ sai khiến. Các Bồ-tát này không thể biết rõ năm thủ uẩn... cũng không biết rõ về vô lượng pháp môn khác. Cũng chẳng biết rõ thật tướng các pháp, danh tự, hữu tình; do nguyên nhân này làm cho ma được dễ dàng sử dụng phương tiện, hóa làm vô số hình tượng, bảo Bồ-tát rằng:

–Sự tu hành của bạn hạnh nguyện đã viên mãn, sẽ đắc quả vị Giác ngộ cao tột, khi bạn thành Phật sẽ đạt công đức, danh hiệu như vậy.

Nghĩa là ác ma kia biết Bồ-tát này luôn luôn suy nghĩ, ước nguyện: “Khi ta thành Phật sẽ được công đức danh hiệu như vậy”; theo sự ước nguyện đó mà ma thọ ký cho Bồ-tát đó.

Khi Bồ-tát này xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, phương tiện thiện xảo, nghe ma thọ ký nên suy nghĩ rằng: “Lạ thay! Người này thọ ký cho ta sẽ thành Phật với công đức danh hiệu cùng tương ứng với ước nguyện từ lâu của ta. Do đây nên biết, chư Phật quá khứ chắc chắn đã thọ ký cho ta thành đại Bồ-đề. Ta đối với quả vị Giác ngộ cao tột nhất định sẽ đạt được, không còn thoái lui. Khi ta thành Phật nhất định sẽ được công đức và danh hiệu tôn quý như vậy.”

Các Bồ-tát này, như vậy đã bị ác ma hoặc quyến thuộc của ma, hoặc các Sa-môn do ma hóa ra... khống chế, thọ ký đời sau sẽ thành Phật, với danh hiệu như vậy, như vậy... thì kiêu mạn càng tăng và nghĩ: “Ta đời vị lai chắc chắn sẽ thành Phật, đạt được công đức danh hiệu như vậy. Các Bồ-tát khác không thể bằng ta.”

Thiện Hiện nên biết, như Ta đã nói, các tướng hành trạng của địa vị không thoái chuyển; các Bồ-tát này đều chưa thành tựu, chỉ nghe ma nói thành Phật với danh hiệu hư dối, liền sinh kiêu mạn, khinh miệt, chê bai các Bồ-tát khác. Do nguyên nhân này, mà các Bồ-tát này xa lìa quả vị Giác ngộ cao tột; các Bồ-tát này xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa; lìa bỏ bạn lành, bị bạn ác khống chế nên phải rơi vào địa vị Thanh văn, hoặc Độc giác.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này nếu đối với thân này, mà trở lại chánh niệm, chí thành sám hối lỗi lầm, lìa bỏ tâm kiêu mạn, gần gũi cúng dường bạn lành chân tịnh, thì người đó dù luân hồi trong sinh tử nhiều đời, nhưng cuối cùng lại nương theo Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lần lượt tu học sẽ chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này nếu đối với thân này mà chẳng có được chánh niệm, chẳng thể sám hối lỗi lầm, chẳng lìa bỏ tâm kiêu mạn, chẳng ưa nương gần bạn lành chân tịnh, thì những Bồ-tát đó, nhất định luân hồi trong sinh tử nhiều đời, sau dù có tinh tấn tu tập các thiện nghiệp nhưng vẫn rơi vào địa vị Thanh văn, hoặc Độc giác. Ví như Bí-sô cầu quả Thanh văn. Đối với bốn tội trọng, nếu phạm một tội nào thì liền chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là đệ tử của Đức Thích-ca. Người đó ngay hiện tại nhất định chẳng thể đắc quả Dự lưu...; Bồ-tát mà vọng chấp hư danh cũng như vậy, chỉ nghe ma nói thành Phật với danh xưng liền sinh tâm kiêu mạn, khinh miệt, chê bai các chúng Bồ-tát khác. Nên biết, tội này nặng hơn tội Bí-sô kia hủy phạm bốn tội trọng gấp vô số lần.

Để việc Bí-sô phạm bốn tội trọng qua một bên. Tội của Bồ-tát này hơn năm tội vô gián cũng gấp vô lượng lần. Vì sao? Vì các Bồ-tát này, thật sự chẳng thành tựu các công đức thù thắng, nghe ác ma nói về việc thành Phật và danh tự hư dối, liền kiêu mạn, khinh chê các Bồ-tát khác. Do đó nên tội này hơn năm tội vô gián gấp vô lượng lần. Do đây nên biết, nếu các Bồ-tát muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tột thì nên khéo biết rõ về sự thọ ký với danh hiệu hư dối, là việc làm vi tế của ma.

Lại nữa Thiện Hiện, có các Bồ-tát tu hạnh xa lìa; nghĩa là ở ẩn nơi núi rừng, đầm lầy, đồng trống hoang vu, ở A-lan-nhã, ngồi yên tịnh tư duy. Bấy giờ ác ma đi đến chỗ Bồ-tát đó, cung kính khen ngợi công đức xa lìa và nói thế này:

–Lành thay, Đại sĩ! Đã siêng năng tu hạnh chân thật xa lìa như vậy. Hạnh xa lìa này tất cả các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều khen ngợi, Thiên đế Thích... và các chư Thiên, Thần tiên đều cùng nhau bảo vệ, cúng dường; tôn trọng nên phải ở luôn nơi đây, chớ đi nơi khác.

Thiện Hiện nên biết, Ta không khen ngợi các chúng Bồ-tát thường ưa thích tịch tĩnh, ở A-lan-nhã, hoặc ở núi rừng, đầm lầy, đồng trống hoang vu, ngồi yên tịnh tư duy,

tu hạnh xa lìa.

Khi ấy Thiện Hiện bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn, các chúng Bồ-tát nên tu tập những hạnh chân thật xa lìa như thế nào mà Phật Thế Tôn nay dạy rằng: “Ta chẳng khen ngợi các chúng Bồ-tát thường ưa tịch tĩnh ở A-lan-nhã, hoặc ở núi rừng đồng trống, ngồi yên tịnh tư duy, tu hạnh xa lìa?”

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu các Bồ-tát hoặc ở chỗ núi rừng, đầm lầy, đồng trống hoang vu, hoặc ở thành ấp, xóm làng, phố thị, chỗ huyên náo tạp nhạp nhưng luôn xa lìa phiền não ác nghiệp và các ý nghĩ của Thanh văn, Độc giác; thực hành sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa, với phương tiện thiện xảo và tu các công đức thù thắng khác, thì đấy gọi là Bồ-tát tu hạnh chân thật xa lìa. Hạnh xa lìa này, tất cả các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đồng khen ngợi; chư Phật Thế Tôn đều cho phép; các chúng Bồ-tát thường nên tu học. Nhiều ngày hay đêm phải chánh tư duy, tinh tấn tu hành pháp xa lìa này. Đấy mới gọi là Bồ-tát tu hạnh xa lìa; hạnh xa lìa này không xen lẫn ý nghĩ của Thanh văn, Độc giác, không xen lẫn tất cả phiền não ác nghiệp; xa lìa các sự huyên náo tạp nhạp, làm cho rốt ráo thanh tịnh, khiến các Bồ-tát mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, có thể cứu độ các hữu tình cùng tận đời vị lai.

Thiện Hiện nên biết, người ở ẩn chốn núi rừng, đầm lầy, đồng trống hoang vu; bỏ đồ nằm tốt, ngồi yên tịnh tư duy mà được ma khen ngợi thì chẳng phải là hạnh chân thật xa lìa của các Bồ-tát. Vì sao? Vì hạnh xa lìa đó còn có huyên náo tạp nhạp; nghĩa là Bồ-tát còn xen lẫn phiền não ác nghiệp, hoặc xen lẫn ý nghĩ của Thanh văn, Độc giác; nên đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, phương tiện thiện xảo không thể tinh tấn lãnh thọ tu học, nên không thể viên mãn trí Nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết, có các Bồ-tát, mặc dầu ưa tu hành pháp hạnh xa lìa, được ma khen ngợi, sinh ra kiêu mạn, tâm chẳng thanh tịnh, chê bai, khinh miệt các chúng Đại Bồ-tát khác; nghĩa là có chúng Đại Bồ-tát tuy ở thành ấp, xóm làng, phố thị nhưng tâm thanh tịnh, không xen lẫn các thứ phiền não ác nghiệp và các ý nghĩ Thanh văn, Độc giác; tinh tấn tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa và vô lượng pháp phần Bồ-đề khác, đem lại sự thành tựu cho hữu tình, làm nghiêm tịnh cõi Phật; tuy ở chỗ ồn ào náo nhiệt, mà tâm vẫn vắng lặng; thường ưa thích tu tập hạnh chân thật xa lìa; chúng Đại Bồ-tát chân tịnh này bị các Bồ-tát được ma khen ngợi trên sinh tâm kiêu mạn, khinh miệt, chê bai, hủy báng, lãng nhục.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này vì xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa nên mặc dầu ở đồng không mông quạnh, cách trăm do-tuần, trong đó tuyệt nhiên không có các loài cầm thú, rắn rít, bò cạp độc hại và giặc cướp hung ác, chỉ có quỷ thần, La-sát-bà,... qua lại trong đó. Người kia ở xứ A-lan-nhã như vậy, đầu trải qua một năm, năm năm, mười năm cho đến trăm ngàn vạn ức hoặc hơn số này để tu hạnh xa lìa nhưng chẳng biết rõ hạnh xa lìa chân thật là gì! Ngược lại có các Bồ-tát tuy ở chỗ ồn ào náo động mà tâm lại vắng lặng, xa lìa được các thứ phiền não ác nghiệp và các ý tưởng Thanh văn, Độc giác, phát tâm hướng thẳng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này tuy ở chốn đồng không mông quạnh, trải qua thời gian lâu dài nhưng bị xen lẫn ý nghĩ Thanh văn, Độc giác; nên đối với hai địa ấy sinh ra đấm trước, rồi nương vào pháp hai địa kia mà tu hạnh xa lìa, rồi lại đấm nhiễm vào hạnh này. Bồ-tát đó tuy tu hạnh xa lìa như vậy nhưng chẳng được gọi là thuận với

tâm của chư Phật.

Thiện Hiện nên biết, hạnh xa lìa chân thật của các chúng Bồ-tát được Ta khen ngợi, thì các Bồ-tát này đều chưa thành tựu; trong hạnh xa lìa chân thật các Bồ-tát này cũng không thấy có hành tướng giống nhau. Vì sao? Vì Bồ-tát này đối với hạnh xa lìa chân thật chẳng sinh ưa thích; chỉ ưa siêng tu hạnh xa lìa suông của Thanh văn, Độc giác.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này khi tu hạnh không xa lìa chân tịnh, ma sẽ đến giữa không trung vui mừng, khen ngợi, bảo rằng:

–Lành thay, lành thay, Đại sĩ! Các ngài đã siêng tu hạnh xa lìa chân thật. Hạnh xa lìa này được các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khen ngợi. Các ngài đối với hạnh này, nên siêng năng tu học, sẽ mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này chấp trước vào sự tu hành pháp xa lìa của Nhị thừa như vậy mà cho là hơn hết, nên khinh chê, miệt thị các vị trụ nơi Bồ-tát thừa, tuy ở chỗ ồn náo mà tâm vắng lặng, thành tựu thiện pháp.

Các Bí-sô thưa:

–Bồ-tát kia chẳng thể tu hạnh xa lìa, thân ở chỗ ồn náo, tâm không tịch tĩnh, không tùy thuận theo thiện pháp.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đối với các Bồ-tát hành hạnh xa lìa chân thật được Phật đã khen ngợi, thì lại khinh chê, miệt thị; bảo là ở chỗ ồn náo, tâm chẳng vắng lặng, không thể siêng năng tu hạnh xa lìa chân thật. Còn đối với các Đại Bồ-tát thực hành theo hạnh xa lìa chỗ ồn tạp, mà Đức Như Lai không khen ngợi, thì lại tôn trọng, ngợi khen, bảo rằng: tâm người đó vắng lặng, không ồn náo, có thể tu hành đúng đắn hạnh xa lìa chân thật.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đối với hạng nên gần gũi, cung kính cúng dường như Đấng Thế Tôn thì chẳng gần gũi, cung kính cúng dường, trái lại càng khinh chê, miệt thị; còn đối với hạng phải nên xa lìa, chẳng nên gần gũi, cung kính cúng dường, như bạn ác, thì lại gần gũi, cung kính cúng dường như phụng thờ Đấng Thế Tôn.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đã xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, phát sinh vô số phân biệt, chấp trước sai lầm. Vì sao? Vì Bồ-tát này nghĩ rằng: “Sự tu học của ta là xa lìa, chân thật nên được phi nhân khen ngợi, ủng hộ. Còn kẻ ở thành ấp, thân tâm rối loạn, ai mà hộ niệm, khen ngợi, kính trọng?” Các Bồ-tát này, do nhân duyên như vậy, nên tâm nhiều kiêu mạn, khinh chê, miệt thị các Bồ-tát khác; phiền não ác nghiệp ngày càng tăng thêm mãi.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đối với các Bồ-tát khác là bọn Chiên-đồ-la làm ô uế chúng Đại Bồ-tát. Mặc dầu hình tướng giống như Đại Bồ-tát nhưng là kẻ giặc lớn trên trời, trong loài người; đối gạt Trời, Người, A-tố-lạc..., thân tuy mặc pháp y của Sa-môn nhưng tâm thường ôm ấp ý thích của kẻ giặc. Những người phát tâm Bồ-tát thừa thì chẳng nên gần gũi, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen kẻ ác như thế. Vì sao? Vì bọn người này ôm lòng tăng thượng mạn, bề ngoài thì giống Bồ-tát nhưng bên trong lại nhiều phiền não.

Thế nên này Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát chân thật thì không bỏ trí Nhất thiết trí, không bỏ quả vị Giác ngộ cao tột; hết lòng mong cầu trí Nhất thiết trí, muốn đắc quả vị Giác ngộ cao tột, làm lợi ích an vui cho khắp tất cả các loài hữu tình; cũng chẳng nên gần gũi, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen người ác như thế.

Thiện Hiện nên biết, các Đại Bồ-tát này thường nên tinh tấn tu tập sự nghiệp cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mình để nhàm chán sinh tử, chẳng đấm ba cỡi; còn đối với hạng người Chiên-đồ-la ác tặc kia phải nên phát tâm Từ, Bi, Hỷ, Xả. Nên nghĩ: “Ta chẳng nên phát khởi tội lỗi như kẻ ác kia; giả sử lúc phải thất niệm, tạm khởi lên như họ, liền nên tỉnh giác mau làm cho trừ diệt.”

Vậy nên Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát này muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tốt phải tỉnh giác hoàn toàn về việc của các ác ma, nên siêng năng tinh tấn xa lìa, trừ diệt tội lỗi như Bồ-tát kia đã tạo, siêng năng cầu quả vị Giác ngộ cao tốt.

Thiện Hiện nên biết, người học như vậy, chính đó là Bồ-tát với phương tiện thiện xảo, như thật tỉnh giác về các việc của ác ma.

M